

ГОЛОСІЇВСЬКИЙ ЛІС

Є в Києві місце чарівне одне,
Де ти відчуваєш душі благодать,
Ліс Голосіївський кличе тебе,
Дерева гілками почнуть трепетать.

Ліс той пройшов крізь далекі століття,
Війни й пожежі не снились йому,
Побачив і ворога люте обличчя,
Але проростав він на радість тому,

Хто хоч би на мить, позабувши про світ,
Прийде до лісу на спів солов'я,
І хто до столітніх дубів припаде,
В серці кого не існує рам'я.

Ті віти пройшли крізь бурхливі віки,
Відчули вони історичні часи,
І хочуть тобі заспівати цю пісню,
Але всі слова позабули у сні.

Так тануть роки за роками, поволі
Нове проростає з землі покоління.
Але поетичне натхнення приходить,
Коли до природи душі є стремління.

02. 1992